

Belgian
Feed
Association

ONDERZOEKSPROJECTEN

Ondersteund door BFA (voltooid)

November 2023

Inhoudsopgave

1.	ANALYSEMETHODEN VOOR DIERMEEL IN MENGVOEDER	2
2.	BESTENDIG SOJA IN MELKVEEVOEDER.....	2
3.	DUURZAME MELK	3
4.	BELGISCHE SOJATEELT.....	4
5.	RETENTIEPROEF.....	5
6.	ENTOMATISATION.....	5
7.	INSECT PILOT PLANT	5
8.	PATHOGENESE, DIAGNOSE EN PREVENTIE VAN DARMGEZONDHEIDSPROBLEMEN BIJ VLEESKUIKENS	6
9.	GROUPMEDIPIG.....	7
10.	NAAR EEN BEDRIJFSECONOMISCHE EN MILIEUKUNDIGE WIN-WIN DOOR EFFICIËNTER VOEDERGEBRUIK IN DE VARKENSHOUDERIJ	9
11.	PROJECT 'NAAR MEER SMAAK EN KWALITEIT IN VLAAMS VARKENSVLEES'	10
12.	ONDERZOEKSPROJECTEN WAARIN VCM BETROKKEN IS ALS PARTNER EN INTERESSANT ZIJN VOOR DE MENGVOEDERINDUSTRIE	11
13.	CITRIRISK: HET VOORKOMEN VAN CITRININE IN DE BELGISCHE VOEDSEL- EN VOEDERKETEN EN HET RISICO VOOR MENS EN DIER	13
14.	STARCH4FEED: VALORISATIE VAN NEVENSTROMEN VAN DE CONSUMPTIE-AARDAPPELVERWERKING IN MENGVOEDERS	14
15.	DIGIVAR-PROJECT.....	15
16.	OPTIMAAL SPEENMANAGEMENT: GERICHTE COACHING NAAR EEN BETERE GEZONDHEIDSTATUS	15
17.	VALORISATIE MINERALE STIKSTOF.....	17
18.	NAAR EEN MEER DUURZAME PLUIMVEEHOUDERIJ VIA BRONGERICHTE VERMINDERING VAN AMMONIAKEMISSION	18
19.	ROADMAP PROJECT	19
20.	VERBETEREN VAN WEERBAARHEID VAN DE WEST-VLAAMSE VARKENSBEDRIJVEN EN HUN VARKENSHOUDERS	20
21.	DUURZAMERE ZUIVEL BELGIË.....	21
22.	SOJAVRIJE VARKENS EN KIPPEN	21

1. Analysemethoden voor diermeel in mengvoeder

In samenwerking met Eurl-ap Gembloux

Een samenvatting van dit onderzoeksproject is beschikbaar via:

- <http://eurl.craw.eu/img/page/other/EURL-AP%20inquiry%20report%20PCR%20on%20fishfeed%20FINAL.pdf>
- <http://eurl.craw.eu/img/page/proficiency/EURL-AP%20PT%20microscopy%202013%20final.pdf>

2. Bestendig soja in melkveevoeder

In samenwerking met ILVO en Boerenbond

Doel van dit onderzoek is de **reductie van soja-import door gebruik bestendiger soja-en koolzaadschroot**. (Studie afgerond in april 2013)

Het gebruik van sojaschroot in veevoeder staat onder druk. De sojaprijs stijgt, de ontbossing voor de sojateelt in Zuid-Amerika gaat door en er is competitie tussen sojaschroot voor veevoeder en sojaschroot voor de humane voeding. ILVO leidde een project (met als partners Inagro Beitem, PVL Bocholt en Hooibeekhoeve Geel) om na te gaan of het gebruik van beschermd

sojaschroot, met als gevolg een verhoogde eiwitwaarde, de absolute vraag naar (en de import van) sojaschroot in de veevoeding kan verminderen. Het onderzoek werd gefinancierd door boerenbond.

Beschermden sojabronnen zouden het probleem wellicht deels kunnen oplossen. Het eiwit daarvan is duidelijk minder afbreekbaar in de pens en komt rechtstreeks in de darm ter beschikking van het dier. Dat maakt de eiwitvoorziening een stuk efficiënter. Bijgevolg zou op deze manier de **gebruikte hoeveelheid sojaschroot in de melkveehouderij kunnen verminderen**. Er zou met andere woorden minder sojaschroot nodig zijn voor de voeding van herkauwers.

Onbehandelde sojaschroot werd vergeleken met twee beschermden sojabronnen: namelijk hittebehandeld en geformuleerd sojaschroot. Deze producten werden getest op drie niveaus:

1. Via in vivo eiwitwaardering van enerzijds onbehandeld, en anderzijds hittebehandeld en geformuleerd sojaschroot in pensgefistuleerde dieren (waarbij de passage van de nutriënten door de pens wordt opgevolgd) werd de eiwitwaarde geëvalueerd
2. Via een wetenschappelijke voederproef bij melkvee vergeleken we de 3 behandelingen binnen eenzelfde proef
3. Via voederproeven op zes praktijkbedrijven werd het effect van het gebruik van beschermde sojabronnen op de zoötechnische resultaten van hoogproductief melkvee geëvalueerd

De in vivo voederwaardering toonde aan dat de **eiwitwaarde** van sojaschroot via deze behandelingen **verhoogd kan worden met ongeveer 60%**. De resultaten van de hoger vermelde proeven hebben aangetoond dat het gebruik van dergelijke voedermiddelen in de rantsoenen van melkvee resulteert in even goede productieresultaten. Kortom: via de onderzochte beschermde sojabronnen kan men behoorlijk op soja gaan sparen. Dit kan de import van sojaschroot voor melkvee sterk beperken. En dit zonder de voederkostprijs te verhogen, eerder integendeel. Vermits men bij gebruik van deze producten vaak een lagere ruw eiwit input heeft, zal dit ook vaak gepaard gaan met een verlaagde excretie van stikstof naar het milieu.

Bron: ILVO - [link](#)

3. Duurzame melk

In samenwerking met ILVO

In december 2014 startte het project "Nutritioneel sturen naar een economisch en ecologisch duurzaam melkveebedrijf: focus op methaan en stikstof-efficiëntie" (ook SMART-project genoemd (**S**tikstof, **M**ethaan **A**anpakken voor een **R**undvee **T**oekomst)).

De melkveesector introduceerde de "Duurzaamheidsmonitoring van de melkveehouderij", met inventarisatie van de verschillende gerealiseerde duurzaamheidsinitiatieven op het melkveebedrijf. Het opstellen van de brochure, bracht een belangrijk **kennishiaat inzake methaanreductie** onder de aandacht, die het verder vervolledigen van de duurzaamheidsaanpak verhindert. De sector concludeerde dat er dringend onderzoek nodig is naar concrete methaanreducerende maatregelen die in de Vlaamse melkveehouderij kunnen geïmplementeerd worden om door verdere verduurzaming hun positie in de internationale afzetmarkten te vrijwaren en zelfs verder uit te bouwen.

De rundveehouderij wordt immers internationaal bekritiseerd als een belangrijke bron van broeikasgassen. Daarbij wordt vooral gefocust op methaan, dat hoofdzakelijk tijdens de fermentatie gevormd wordt in de pens van de koe en een belangrijk deel van de uitstoot aan CO₂-equivalenten van de keten vertegenwoordigt. Mede door

deze kritiek beseft de Vlaamse melkveehouder dat hij alles in het werk moet stellen om het intensieve productieproces zo duurzaam mogelijk te maken en dat er een oplossing gevonden moet worden voor de methaanproblematiek. Daarnaast vormen ook de stikstofemissies een probleem in de Vlaamse melkveesector. Deze emissies komen voornamelijk vrij uit mest.

Dit project wil tegemoetkomen aan de concrete vraag van de melkveesector en heeft dus als doelstelling het **onderzoeken van methaanreducerende en stikstofefficiënte (voeder)strategieën op Vlaamse melkveebedrijven**. Deze strategieën kunnen helpen om het bedrijfsspecifiek ecologisch en economisch optimum te bereiken. Het komt erop neer dat een liter melk geproduceerd hoort te worden met zo weinig mogelijk impact op het milieu tegen een rendabele kostprijs. Gedurende de periode 1 december 2014 – 30 november 2018 zal ILVO op zoek gaan naar deze strategieën in verschillende werkpakketten:

WP1: onderzoekt de ecologische en economische impact van methaanreducerende en/of stikstofefficiënte voederstrategieën met 13 uiteenlopende Vlaamse rantsoenen. Enerzijds wordt gekeken naar het stikstof of methaanremmend effect van de toegevoegde componenten, anderzijds zullen rantsoenen met uiteenlopende samenstelling (type ruwvoeder, bijproducten, eigen geteelde producten, EU-eiwitbronnen, krachtvoerdersamenstelling) bestudeerd worden.

WP2: toetst interessantste voederstrategieën op hun effect op de prestaties, zowel op ILVO als op pilootbedrijven.

WP3: bepaalt de ecologische en economische impact van de voederstrategieën via levenscyclus- en efficiëntie-analyse.

WP4: bouwt praktijktool, leidt tot strategieën die methaan reduceren en/of stikstofefficiënt en rendabel zijn per bedrijf.

WP5: Kennisverspreiding

Bron: ILVO - [link](#)

4. Belgische sojateelt

In samenwerking met ILVO

Doel van deze studie was de **introductie van de sojateelt in Vlaanderen** te onderzoeken. Het onderzoek liep van 2012 tot en met 2017. In de studie werd aandacht besteed aan kennisopbouwend onderzoek en aan de economische haalbaarheid en rendabiliteit. Meer info is terug te vinden op de [website](#) van ILVO. Evenals een uitgebreide infobrochure over de rendabiliteit van sojateelt in Vlaanderen:

https://www.ilvo.vlaanderen.be/Portals/68/documents/Mediatheek/Mededelingen/242_rendabiliteit_Vlaamse_soja.pdf

5. Retentieproef

In samenwerking met ILVO

In samenwerking met de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), het Algemeen Boerensyndicaat (ABS) en Boerenbond heeft BFA een retentieproef laten uitvoeren door ILVO. De retentieproef wordt gebruikt om de **retentiewaardes van N en P in varkens te bepalen**. Er heerst het vermoeden dat de uitstoot van de nutriënten door de varkens lager is dan wat theoretisch verondersteld wordt. De hogere retentie in het varken zou het gevolg zijn van een genetische evolutie die invloed heeft op de groei, het vleespercentage, enz. Het Instituut voor Landbouw, Visserij- en Voedingsonderzoek (ILVO) bezit als onderzoekscentrum enige ervaring bij het opzetten en het uitvoeren van dit soort experimenten. ILVO startte in de tweede helft van 2015 een retentieproef met 72 varkens. De aanzet van ruw eiwit bleek iets gestegen te zijn van 17,2% naar 17,5%. De aanzet van fosfor zou gedaald zijn van 0,51% naar 0,48%. Daar de wijziging nihil is, heeft VLM besloten er geen verder gevolg aan te geven.

6. Entomatisation

In samenwerking met Vives Hogeschool

Insectenmelen hebben potentieel om als eiwitbron ingezet te worden. Dit in zowel menselijke voeding als in veevoeder. Vervanging van soja-eiwitten in veevoeder of vleeseiwitten in humane voeding zal echter maar haalbaar zijn als die insecten tegen dezelfde of een lagere prijs kunnen gekweekt worden. Hiervoor is schaalvergroting nodig. Heel wat ondernemers hebben momenteel kleine installaties waar meelwormen of larven op gekweekt worden. In dit project wordt gekeken hoe deze installaties kunnen geautomatiseerd worden en tonnen meelwormen kunnen gekweekt worden in plaats van kilo's. Dit onderzoek werd uitgevoerd in de periode 1 oktober 2016 tot 30 september 2018. Voor meer informatie over dit project kan u terecht bij Filip Wouters van Vives Hogeschool.

7. Insect Pilot Plant

In samenwerking met KULeuven, Thomas More en Vito

KU Leuven – Campus Geel, Thomas More Kempen en VITO hebben de laatste jaren expertise opgebouwd in de kweek en verwerking van insecten. De projecten die het kweken, oogsten en verwerken van insecten bestuderen in Vlaanderen bevinden zich nog op laboschaal, terwijl er in de praktijk nood is aan expertise op pilotschaal als tussenstap naar industriële productie. Door de bouw van een flexibele en breed inzetbare pilootinstallatie voor het kweken, oogsten en verwerken van insecten wordt de leemte op dit vlak opgevuld. De pilootinstallatie zal gebruikt worden voor onderzoek en demonstratieprojecten waarbij de opgebouwde expertise wordt overgedragen naar geïnteresseerde bedrijven, de overheid en het brede publiek.

De pilootinstallatie bestaat uit 2 delen:

- 1) Een flexibele en breed inzetbare kweekinstallatie voor insecten en de bijhorende installaties om de insecten te oogsten en te stabiliseren.
- 2) Een bioraffinage-installatie voor de afzondering van bio-gebaseerde chemicaliën voor industriële toepassingen.

Door deze installatie wordt de expertise op pilotschaal over **insectenkweek en -verwerking** uitgebreid. Er wordt o.a. aandacht besteed aan: het gebruik van verschillende reststromen voor de kweek van de insecten, automatisatie o.w.v. kostenefficiëntie, afzondering van verschillende biogebaseerde producten, etc. De pilootinstallatie wordt opengesteld om bedrijven te begeleiden in het uitwerken van nieuwe biogebaseerde processen of het uittesten van nieuwe groene grondstoffen.

8. Pathogenese, Diagnose en Preventie van Darmgezondheidsproblemen bij Vleeskuikens

In samenwerking met Universiteit Gent, Faculteit Diergeneeskunde

Het IWT project “Pathogenese, Diagnose en Preventie van Darmgezondheidsproblemen bij Vleeskuikens” loopt van september 2015.

De industriële vleeskuikenproductie staat onder toenemende maatschappelijke druk omwille van welzijnsaspecten voor de dieren, maar ook omwille van duurzaamheidsaspecten. Uit verschillende besprekingen met leden van de verschillende schakels van de vleeskuikenindustrie werden drie concrete en urgente uitdagingen voor de vleeskuikensector gedefinieerd:

- 1) Het **verminderen van de voetzollaesies** (foot pad dermatitis) en hakletsels (hock burn), die gebruikt worden als zichtbare indicatoren voor het dierenwelzijn
- 2) Het **verbeteren** van de **strooiselkwaliteit** (probleem van nat strooisel)

- 3) Een oplossing zoeken voor het **probleem van antibioticum gebruik** en de daaruit volgende antibioticaresistentie die geassocieerd wordt met vleeskuikenproductie

Nat strooisel lokt voetzoolletsels en hakletsels uit en is de oorzaak van de antibiotische interventies. De belangrijkste oorzaak van nat strooisel, en de voornaamste reden waarom nat strooisel een prioritaire zorg is in de vleeskuikensector, is echter omwille van spijsverteringsstoornissen.

De strategische doelstelling op lange termijn is het verhogen van de duurzaamheid van de vleeskuikenproductie in het algemeen, door het verbeteren van het dierenwelzijn, de preventie van ziekten, en een snellere diagnose van intestinale problemen, waardoor antibioticumgebruik wordt beperkt. De concrete projectdoelstellingen die rechtstreeks verband houden met de werkpakketten die verder in de projectaanvraag in detail beschreven worden, zijn:

- 1) De identificatie van risicofactoren voor het voorkomen van dysbiose bij vleeskippen
- 2) Het ontwikkelen van eenvoudige diagnostische methoden voor dysbiose
- 3) Het beschrijven van de microbiotasamenstelling, morfologisch/immunologische veranderingen van de darmmucosa en systemische responsen bij dysbiose
- 4) De ontwikkeling van een in vivo model voor dysbiose, dat kan gebruikt worden voor het testen van de activiteit van nutritionele of andere preventiestrategieën
- 5) De uitwerking van een preventiestrategie gebaseerd op het vermijden van risicofactoren en de ontwikkeling van preventiestrategieën gebaseerd op kennis van de pathogenese

Bron: UGent

9. Groupmedipig

In samenwerking met BFA, de Universiteit Gent en het ILVO

Groupmedipig is een onderzoeksproject dat als doel heeft de **homogeniteit, stabiliteit en versleping van geneesmiddelen** na te gaan die worden ingemengd, zowel in het voeder als in het drinkwater, voor groepsbehandeling van varkens. Het project start vanaf januari 2017 voor een looptijd van 36 maanden.

In de intensieve varkenshouderij wordt groepsbehandeling vaak aangewend voor het verstrekken van antibacteriële middelen en ontwormingsmiddelen. Wat antibacteriële middelen betreft, gaf het Wetenschappelijk Comité van het FAVV in 2013 een advies uit "[Verantwoord gebruik van antibacteriële middelen bij](#)

[groepsbehandeling van nutsdieren en het effect op resistentieselectiebracht"](#) (nr. 19-2013).

In eerste instantie dienen er op het varkensbedrijf **preventief hygiënemaatregelen** genomen te worden om ziektes te voorkomen. Indien een groepsbehandeling na diagnose toch nodig is, zijn er volgende mogelijkheden:

1. **Gemedicineerde voeders:** na voorschrift van een dierenarts, kan via een erkende fabrikant van gemedicineerde diervoeders een gemedicineerd voormengsel worden ingemengd in het mengvoeder. Hier kunnen risico's voor kruiscontaminatie of versleping aan verbonden zijn en dit zowel op het mengvoederbedrijf als verder in de transportketen/opslag bij de veehouder. Het risico op versleping binnen het mengvoederbedrijf hangt nauw samen met het type menginstallatie, de fysico-chemische eigenschappen van de actieve componenten, het gebruikte voormengsel en het voeder, controle op stofvorming en de opvolging van procedures voor het spoelen tussen twee opeenvolgende partijen. Daarom worden antibacteriële middelen sinds 2014 enkel nog via een eindmenger toegevoegd door de fabrikant, of bij levering op het varkensbedrijf (via een fijndoseersysteem). Lees hierover meer op de website van BFA onder de rubriek [Dossiers > Techniek > Fijndoseersysteem](#).

Figuur 1 Fijndoseersysteem

2. **Alternatieve mogelijkheden:** Onder de alternatieve mogelijkheden voor het oraal behandelen van dieren horen **1)** het inmengen door de varkenshouder via een doseertoestel op de voederlijn; **2)** het toepassen van topdressing op het voeder en **3)** het toepassen van drinkwatermedicatie via een doseerder op de waterlijn. Ook hier kunnen er verschillende problemen optreden zoals onvoldoende homogeniteit en stabiliteit in het voeder/water, ontmenging op het bedrijf in de voederbakken/waterleidingen, versleping door het achterblijven van resten en problemen met de oplosbaarheid van het geneesmiddel in het drinkwater.

Uit gesprekken met o.a. veevoederfabrikanten, dierenartsen en veehouders bleek dat er nood was aan bijkomend wetenschappelijk onderzoek over deze alternatieve mogelijkheden voor orale behandeling. Daarom worden binnen het project Groupmedipig de **homogeniteit, stabiliteit en versleping onderzocht van vaak ingezette geneesmiddelen voor orale groepsbehandeling** in de varkenshouderij (sulfadiazine/trimethoprim, colistine, doxycycline, amoxicilline en flubendazole). Dit zowel bij inmenging door de mengvoederfabrikant (via de eindmenger – uitz. flubendazole dat ook via hoofdmenger kan worden ingemengd – of het fijndoseersysteem), als bij de varkenshouder zelf (via topdressing of doseerder op de voeder- of waterlijn).

Het artikel met onderzoeksresultaten en conclusies kan [hier](#) geraadpleegd worden.

10. Naar een bedrijfseconomische en milieukundige win-win door efficiënter voedergebruik in de varkenshouderij

In samenwerking met de Universiteit Gent Vakgroep Voortplanting, Verloskunde en Bedrijfsdiergeneeskunde

Het project "Naar een bedrijfseconomische en milieukundige win-win door efficiënter voedergebruik in de varkenshouderij" loopt van 1/10/2016 tot 13/01/2021.

Het algemeen doel van dit project is de gemiddelde voederconversie op Vlaamse varkensbedrijven met minimum 0,1 eenheden te verbeteren (van 2,94 in 2013 naar ten hoogste 2,84 in 2020). Deze verbetering moet leiden tot een netto besparing op de Vlaamse varkensbedrijven van € 25.720.000,- per jaar, enerzijds veroorzaakt door lagere voederkosten, anderzijds door lagere mestkosten ten gevolge van een verminderde nutriëntenuitstoot (-172.000 ton mest/jaar, goed voor 15.480 ton droge stof, 1.619 ton kg N en 763 ton kg P2O5). Het project richt zich op alle varkensbedrijven met een vleesvarkenstak. Met een eindproductiewaarde van 1.460 miljoen euro was de varkenssector in 2014 goed voor 26% van de eindproductiewaarde van de land- en tuinbouw in Vlaanderen en 45% van de waarde van de volledige Vlaamse veeteeltsector (Bernaerts en Demuynck, 2014).

Om de hoofddoelstelling van het project te behalen:

1. zullen varkenshouders gesensibiliseerd worden over het belang van **voederconversie**,
2. wordt varkenshouders duidelijk gemaakt hoe ze de voederconversie op hun bedrijf kunnen opvolgen,

3. zal gestreefd worden naar een meer **uniforme berekeningswijze** voor de voederconversie zodat een goede vergelijking tussen bedrijven mogelijk wordt,
4. wordt inzicht gegeven in, en wordt gesensibiliseerd over de factoren die een verbetering van de voederconversie in de Vlaamse varkenshouderij tegenhouden
5. krijgen varkenshouders handvaten aangereikt om op een betaalbare en in de praktijk bruikbare manier de **voederkwaliteit** op te volgen
6. zal een protocol ontwikkeld en geïmplementeerd worden dat varkenshouders in samenspraak met adviseurs kunnen aanwenden ter identificatie van gepaste strategieën om de VC te verbeteren.

Na overleg met verschillende stakeholders uit de sector kwam een nieuw kengetal naar boven, namelijk de karkasgroei per kg voeder. Via de tool in onderstaande link kan u de karkasgroei per kg voeder berekenen:
<https://www.varkensloket.be/tools/CGF>

Bron: Vlaams innovatienetwerk

11. Project 'Naar meer smaak en kwaliteit in Vlaams varkensvlees'

In samenwerking met ILVO-Dier en het Vlaams Agentschap Innoveren & Ondernemen (VLAIO)

Het project 'Naar meer smaak en kwaliteit in Vlaams varkensvlees' loopt van 1/10/2016 tot 30/09/2020.

De algemene doelstelling van het project is om de **smaak en de kwaliteit van het Vlaamse varkensvlees te verbeteren** op maat van de consument en de afnemers, om zo meerwaarde te creëren in de primaire productie en productieverliezen te verminderen doorheen de varkensketen. Dit vertaalt zich in volgende concrete doelstellingen:

1. het in kaart brengen van de noden van de keten – zowel voor vers vlees als voor verwerking – en van de wensen van de consument in België en drie belangrijke exportlanden
2. inzicht krijgen in de variatie in smaak en vleeskwaliteit binnen de huidige genetische pool van de meest gangbare eindbeerlijnen en deze in relatie tot karkaskwaliteit en geslacht evalueren
3. via keuze van de genetica (eindbeerlijn) en tijdstip van immunocastratie meer smaak en kwaliteitsvol varkensvlees produceren zonder negatieve effecten op zoötechniek en karkaskwaliteit

4. het implementeren van snelle online/at line evaluatiemethoden voor vleeskwiteit
5. de sector informeren en sensibiliseren via het opmaken van een gids voor smaak- en kwaliteitsvol varkensvlees

Een verbeterde smaak en vleeskwiteit is van belang voor de hele sector, van fokkerij en varkenshouder tot consument. De productie van varkensvlees met meer smaak en kwiteit kan gevaloriseerd worden via het volgen van de richtlijnen in de gids of label, of door selectie van karkassen via een snelle meetmethode voor vleeskwiteit.

Bron: KULeuven

12. Onderzoeksprojecten waarin VCM betrokken is als partner en interessant zijn voor de mengvoederindustrie

WINGS

In samenwerking met Danone, Projectperiode: 1 januari 2016 tot 31 augustus 2019

De doelstelling van het WINGS-project is om via participatie de **duurzaamheid van de melkveebedrijven te verhogen** door de optimalisatie van het mestbeheer. Dit om ervoor te zorgen dat de melkveebedrijven hun vergunning en groeimogelijkheden in de toekomst kunnen blijven behouden.

Het project spits zich toe op mestverwerking, zowel voor bedrijven met een klein als een groot mestoverschot, en ammoniakemissie.

a. Mestverwerking: individuele oplossing

Door de installatie van een innovatieve individuele mestverwerkingsinstallatie met stikstofrecuperatie is het mogelijk om op bedrijfsniveau mest om te vormen naar een kunstmeststof. Deze biobased kunstmeststof kan de landbouwer verkopen of zelf gebruiken waardoor hij geen N-kunstmeststof meer moet aankopen.

b. Mestverwerking: collectieve oplossing

Omdat verschillende melkveehouders hun (relatief kleine) mestoverschot gezamenlijk aanpakken, door bijvoorbeeld gezamenlijk een mestverwerkingsinstallatie aan te kopen, zal het mogelijk zijn om mestverwerking te garanderen en een kostenvermindering te realiseren.

c. Reductie ammoniakemissie

Advies aan en ondersteuning van landbouwers om de best mogelijke techniek te selecteren zodat een ammoniakemissiereductie gerealiseerd kan worden. Concreet kunnen de Danone melkveebedrijven zich aanmelden voor een energie- en CO₂-scan (i.s.m. Innovatiesteunpunt) en experimenteren de landbouwers van de pilootgroep met de Nederlandse Kringloopwijzer.

Overkoepeld gaat het WINGS-project op zoek naar financieringsmogelijkheden voor landbouwers en zal het de implementatie ervan faciliteren. Uitrol en kennisdeling naar de volledige sector staan centraal.

Dikke fractie als boost voor organische stof

Projectperiode: 1 januari 2018 tot 31 december 2019

Om het koolstofgehalte op peil te houden, moet er elk jaar voldoende organisch materiaal worden aangevoerd, in de vorm van oogstresten, groenbemesters, organische meststoffen of bodem-verbeteraars. Als gevolg van de steeds strengere mestwetgeving wordt er minder organische stof uit dierlijke mest aangevoerd en gebruiken akkerbouwers een belangrijk aandeel kunstmest om aan de nutriëntenvraag van het gewas te voldoen.

Dikke fractie, na scheiding van mengmest, is een interessante bron van organische stof, die bovendien gemakkelijk te transporteren is in vergelijking met ruwe mest (80% water). Kenmerkend is dat het organische materiaal en het fosfaat zich ophopen in de dikke fractie. De dikke fractie wordt meestal afgevoerd naar een compostering, droging of vergisting, waarna het eindproduct voornamelijk wordt afgezet in Frankrijk. Op deze manier worden grote hoeveelheden koolstof uit Vlaanderen geëxporteerd.

Het project "Dikke fractie als boost voor organische stof" wil ervoor zorgen dat de Zuid-Limburgse akkerbouwers de mogelijkheden en voordelen van bemesten met dikke fractie leren kennen. Er zal vooral gefocust worden op akkerbouwers die op dit moment weinig dierlijke mestproducten gebruiken, bijvoorbeeld omdat er weinig burenenregeling beschikbaar is.

Als eerste stap is het belangrijk dat de beschikbare wetenschappelijke kennis over de bemestingswaarde en werkingscoëfficiënt, het moment van toedienen, de combinatie met andere meststoffen, e.d. doorstroomt naar de landbouwer en dat hij deze kennis dan ook op een correcte en gebruiksvriendelijke manier kan implementeren bij de effectieve bemesting van zijn percelen.

Anderzijds is het ook belangrijk om te achterhalen wat de verwachtingen van de akkerbouwers zijn t.a.v. de dikke fractie. Met andere worden te bepalen wat de vraag is, zodanig dat het aanbod daarop afgestemd kan worden. Door deze matchmaking tussen vraag en aanbod te realiseren, kunnen we ervoor zorgen dat er meer

organische meststoffen gebruikt worden in plaats van kunstmest en dat de bodemkwaliteit erop vooruit gaat.

13. CITRIRISK: Het voorkomen van citrinine in de Belgische voedsel- en voederketen en het risico voor mens en dier

Dit is een FOD-project dat door de Universiteit Gent ten uitvoer wordt gebracht, in samenwerking met CODA-CERVA. Het project loopt van oktober 2016 tot oktober 2020.

Met dit project wordt getracht het voorkomen van **citrinine** (een mycotoxine geproduceerd door een *Penicillium*-schimmel) **in feed en food in kaart te brengen**. Recent onderzoek toonde immers aan dat citrinine veelvuldig voorkomt in humane urinestalen (70% van de onderzochte stalen), wat zou betekenen dat de blootstelling van de bevolking aan citrinine omvangrijker is dan eerst gedacht. De objectieven van het project zijn:

- Validatie van een analysemethode voor de bepaling van citrinine in diervoeders, bepaalde voedingsmiddelengroepen en in dierlijke eetbare weefsels;
- Kwantitatieve dataverzameling;
- Bepaling van de toxicokinetische parameters;
- Overdracht van citrinine in diervoeders naar dierlijke producten bestemd voor humane consumptie;
- Toxiciteit en orgaanschade in landbouwhuisdieren;
- Opsporen van metabolieten en tot slot het uitvoeren van een risico-evaluatie voor België.

BFA maakt deel uit van het begeleidingscomité van dit project.

Het project werd eind 2020 afgerond met als belangrijkste conclusies:

- Citrinine wordt frequent teruggevonden in diervoeders.
- De concentraties in diervoeder zijn van een dermate laag niveau dat ze geen risico voor het dier inhouden.
- Bij de mens wordt verder onderzoek met betrekking tot simultane citrinine-OTA blootstelling bij kinderen aangeraden.

14. STARCH4FEED: Valorisatie van nevenstromen van de consumptie-aardappelverwerking in mengvoeders

In samenwerking met Universiteit Gent en het Vlaams Agentschap Innoveren & Ondernemen (VLAIO). Het project liep van september 2018 tot november 2020.

Gezien de expansie van de Belgische aardappelverwerkende industrie brengt dit ook een toename van de nevenstromen met zich mee. Hiervoor zoekt men, voor alle partijen interessante, valorisatiekanalen.

Het project STARCH4FEED heeft als algemeen doel **aardappelnevenstromen te valoriseren als mengvoedergrondstof voor varkens en runderen**. BFA zetelt samen met een aantal mengvoederfabrikanten - allen KMO's en actief in een regio waar zich belangrijke aardappelverwerkende bedrijven bevinden - in de gebruikersgroep van dit VLAIO-project.

De vooropgestelde doelstellingen van dit project kan men als volgt samenvatten:

- Het in kaart brengen van de nutritionele karakteristieken en variabiliteit van de 4 beschikbare aardappelnevenstromen;
- Het verwerven van inzicht in de fermentatie en stabilisatie van de nevenstromen en de invloed op de samenstelling;
- Het opstellen van productspecificaties voor de nevenstromen alsook procedures voor monsternamen en analyse bruikbaar bij ingangscontrole;
- Het opstellen van modelformules van mengvoeder met gebruik van de verschillende stromen;
- De productie van een selectie van de berekende modelformules op pilotschaal en de beoordeling van het effect van de nevenstromen op zowel product-als proceskwaliteit;
- Productie van reële productiebatchen bij minstens één representatief mengvoederbedrijf gevolgd door een dierproef.

Op 18 december vond de slotvergadering van dit 2 jaar durende project plaats. Er werden initieel 7 nevenstromen voorgedragen en gekarakteriseerd met het oog op inmengen in droog mengvoeder. Daarvan werden er 2 geselecteerd voor piloot- en bedrijfsproeven, namelijk de aardappelstoomschillen en de voorgebakken frieten. Ondanks hun hoog vochtgehalte zijn deze stromen door hun hoge nutritionele waarden een interessante grondstof voor de mengvoedersector. Uiteindelijk werden er succesvol verschillende voeders geperst op bedrijfsniveau. Dit is een mooi voorbeeld van het recyclen van een Belgische nevenstroom als grondstof en past dan ook volledig in de BFA duurzaamheidsdoelstellingen.

15. DIGIVAR-project

Een project onder coördinatie van ILVO. Duurtijd: 1 april 2020 – 1 april 2021

Omdat de nutriëntenbalans vaak niet klopt bij varkensbedrijven wenst de mestbank over te gaan op een beter **systeem dat digitaal de varkensbezetting en de nutriëntenproductie bepaalt**. Dit ter vervanging van de huidige systemen 'regressie' en 'Andere voeders en voedertechnieken/AVET'.

ILVO werd gevraagd een digitaal systeem te ontwerpen voor 3 verschillende bedrijfstypes: biggenproductie, vleesvarkensbedrijf en gesloten varkensbedrijf.

Om het digitaal systeem uit te werken, werkt ILVO in verschillende stappen. Waarbij er in eerste instantie gekeken werd naar welke gegevens er nodig zijn om de varkensbezetting en de nutriëntenproductie te bepalen. Belangrijk hierbij is dat er bekeken wordt welke gegevens reeds digitaal aanwezig zijn. Naast de basisparameters zoals gegevens over voeder en dierenaantallen zal ILVO bepalen welke extra parameters nuttig zijn voor het verfijnen van de berekening van de nutriëntenproductie. Men zal hierbij rekening houden met kost en tijd die de landbouwer zal moeten investeren voor het aanleveren van deze gegevens. Mogelijks zullen ook nog extra dierproeven uitgevoerd horen te worden om de waarde van de extra parameters te bepalen.

Na het bepalen van de noodzakelijke gegevens zal ILVO 1 of meerdere rekenmethodes opstellen waarna deze getoetst zullen worden op enkele pilootbedrijven en vergeleken zullen worden met de huidige berekeningssystemen (regressie en AVET).

Het is ILVO niet gelukt binnen het project een digitaal systeem te ontwikkelen omdat enkele essentiële gegevens nog ontbreken of digitaal niet beschikbaar zijn. Wel hebben ze enkele aanbevelingen genoteerd ter optimalisatie. Het is nu aan VLM om de verdere stappen te bepalen.

16. Optimaal speenmanagement: gerichte coaching naar een betere gezondheidsstatus

Een demoproject met als partners Inagro vzw, DGZ - Dierengezondheidszorg Vlaanderen vzw, Universiteit Gent en PVL - Proef- en Vormingscentrum voor de Landbouw.

Spenen van biggen is een kritische periode die niet op elk bedrijf even vlot verloopt. Toch heeft een varkenshouder er alle baat bij om zijn biggen in de best mogelijke omstandigheden te spenen. Bigkwaliteit heeft niet alleen een belangrijke impact op de technische prestaties van het bedrijf, maar ook op de algemene gezondheidstoestand. Via [dit demoproject](#) wordt er ingezet op het **identificeren van de risicofactoren en verbeteren van de kritische punten bij spenen**. Met als doel de speenperiode, die vaak moeilijk verloopt, te optimaliseren en met als einddoel de prestaties en de gezondheidsstatus van het bedrijf te verbeteren. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van het PDCA-principe (Plan, Do, Check, Act) dat reeds succesvol wordt toegepast in verschillende sectoren. Het PDCA-principe vindt ook meer en meer zijn ingang in de veehouderij, niet alleen in melkvee maar ook in varkenshouderij. Door veehouders vertrouwd te maken met deze managementtool, leren ze om op regelmatige basis hun bedrijfsvoering kritisch te bekijken, werkpunten te identificeren, aan te passen en opnieuw te evalueren. Zo worden aanpassingen geleidelijk, overzichtelijk en realistisch doorgevoerd en wordt het geen onoverkomelijk lijst van werkpunten. Hierbij kan gebruik gemaakt worden van bestaande digitale tools zoals bestaande planner apps die op maat van de varkenshouder ingesteld worden.

Na uitgebreid literatuuronderzoek is er door DGZ en Inagro een speentool opgesteld die de kritische punten van de speenperiode identificeert en die gevalideerd is op bedrijven die reeds succesvol spenen zonder antibiotica. In deze speentool wordt niet enkel rekening gehouden met de handeling van het spenen zelf, maar ook met het uitgebreide management van de zeugen en biggen, de externe en interne bioveiligheid van het bedrijf, het voedermanagement, de drinkwaterkwaliteit en de huisvesting. Deze speentool zal gebruikt worden als start om aan te tonen waar de kritische werkpunten van het bedrijf liggen. Op basis van de uitkomst van de tool kan dan één kritisch werkpunt geïdentificeerd worden. Vervolgens worden aan dit werkpunt, in overleg met de varkenshouder, drie actiepunten gekoppeld met een deadline. Deze worden SMART (Specifiek, Meetbaar, Acceptabel, Realistisch, Tijdsgebonden) geformuleerd en vervolgens opgevolgd. Nadien wordt de uitgevoerde actie geëvalueerd en kan opnieuw gekeken worden waar het volgende kritische werkpunt ligt. Door herhalen van deze cyclus leert de veehouder zijn management kritisch te bekijken, te evalueren, aan te passen en opnieuw te evalueren. Dit principe zal onder begeleiding van de partners opgezet worden op 15 varkensbedrijven die aangeven hun speenmanagement te willen verbeteren. Doorheen het hele project werd ook sterk ingezet op de samenwerking met dierenarts en andere adviseurs.

Aan de hand van bovenstaande zaken heeft Inagro op de 15 bedrijven adviezen gegeven om het speenmanagement te optimaliseren. Op de meeste bedrijven werden analyses uitgevoerd om de ziekteproblematiek in kaart te brengen. Aan de hand van de checklist werd het management geëvalueerd, de kritische punten gedefinieerd en de actiepunten opgesteld. Op sommige van de bedrijven kon zo het speenmanagement geoptimaliseerd worden en leidde dit tot betere technische resultaten en een verminderd antibioticagebruik. De bevindingen in dit project en

algemene info en tips rond speenmanagement werden in een [brochure](#) samengevat. Daarnaast werden drie handige infographs opgemaakt rond [kraamstal management](#), [biggen batterij management](#) en het [PDCA principe](#).

BFA zetelde in de projectgroep.

Bron: Inagro

17 Valorisatie minerale stikstof

Startdatum van het project is 1/1/2022 met een duurtijd van 8 maanden

Uit de mest(kelders) in varkens- en kippenstallen verdampen partikels ammoniak – een vluchtige stikstofverbinding. Wanneer er vervuilde stallucht vrij naar buiten vliegt draagt de veehouderij bij aan de stikstofneerslag op natuurgebieden. In moderne stallen wordt vandaag (wettelijk verplicht) de stikstof voor het grootste deel uit de stallucht gefilterd door een luchtwasinstallatie. De nieuwste stalconcepten combineren deze luchtwassing met systemen die het ontstaan van de dampen tegengaan. **Helemaal nieuw echter zijn wetenschappelijke ideeën over een mogelijk interessant hergebruik van de afgevangen stikstof, via fermentatie.**

Gevangen stikstof als groeimedium in fermentor

Tot nu toe gebruikt men de stikstof opgevangen in luchtwassers rechtstreeks als *minerale* meststof. De nieuwere denkpiste is dat deze stikstof ook als groeimedium voor nuttige bacteriën kan dienen in een gecontroleerd fermentatieproces. Het resultaat is dan een microbiële biomassa ('single cell protein') die vervolgens in aanmerking komt voor hoogwaardigere toepassingen.

Er zijn echter nog technische vraagtekens bij dat proces. Welke andere voedingsstoffen hebben de bacteriën in de fermentor nodig om te groeien, en komen goedkope reststromen uit de voedings- of chemische industrie hiervoor in aanmerking? ILVO gaat ook inschatten hoeveel extra verwerking en energie nodig is om tot bruikbare biomassa te komen, en welke hordes een potentiële verwerker moet nemen voor hij het eindproduct op de markt krijgt.

Omvorming tot organische meststof

Er is veel vraag naar traag werkende, *organische* meststoffen. Zij kunnen immers ook het organische koolstofgehalte in de bodem verhogen, de bodemkwaliteit verbeteren en het bodemleven stimuleren. Microbiële biomassa uit de fermentatie van stikstof heeft dit potentieel en zou dus voor een stuk de dalende beschikbaarheid van bloedmeel en hoornmeel kunnen opvangen. Maar ook hier rijzen vragen: Wat zijn de voor- en nadelen van deze nieuwe organische meststof, bv. ten opzichte van

bestaande meststoffen? En is toepassing in de praktijk op korte termijn haalbaar binnen de bestaande regelgeving?

Omvorming tot eiwit voor diervoeder

De eiwitbron in voeders voor varkens, pluimvee en rundvee moet een juiste aminozuurbalans bevatten. Het klassieke sojaschroot scoort op dat vlak erg goed, maar het gebruik ervan staat onder druk door de link met grootschalige boskap in Zuid-Amerika. Er zijn nu aanwijzingen dat microbiëel eiwit een evenwichtig en goed verteerbaar alternatief zou kunnen zijn, en daardoor het aandeel soja in voeders voor varkens en pluimvee (in mindere mate voor herkauwers) zou kunnen vervangen. Bovendien zou het mogelijk de immuniteit van dieren verhogen, waardoor het zou kunnen bijdragen aan de verdere antibioticareductie in de veehouderij. Ook hier zijn er echter nog vragen over de economische en de praktische haalbaarheid van opschaling en de regelgeving errond, naast pertinente vragen over de kwaliteit, stabiliteit en veiligheid van het microbiële eiwit in een evenwichtig rantsoen.

Zinvol?

De meest pertinente vraag is wellicht het totale plaatje: is het zinvol om stikstof op deze manier te gaan omzetten in andere moleculen? Levert het effectief een win op voor milieu en klimaat? Om dat te beoordelen zal ILVO de milieu-impact van de nieuwe organische meststoffen en eiwitbronnen uit de microbiële biomassa inschatten in vergelijking met die van bestaande meststoffen en eiwitbronnen en alle bijbehorende productieprocessen, aan de hand van een levenscyclusanalyse.

Eindrapport ILVO: [Valorisation of mineral nitrogen from livestock barns as slow-release fertilizer or animal feed: Feasibility study — ILVO](#)

18 Naar een meer duurzame pluimveehouderij via brongerichte vermindering van ammoniakemissie

In samenwerking met ILVO, Proefbedrijf Pluimveehouderij en Innovatiesteunpunt Boerenbond

Het VLAIO project “Naar een meer duurzame pluimveehouderij via brongerichte vermindering van ammoniakemissie” (KUIKEMIS) loopt van 1 september 2018 tot 30 augustus 2022.

Het reduceren van ammoniakemissies gebeurt vaak door de zogenoemde ‘end-of-pipe-technieken’ die zorgen voor de opvang van reeds ontstane emissies. Het algemene doel van dit LA-traject is het aanleveren en implementeren van effectieve en efficiënte strategieën, om **ammoniakemissies te reduceren door een brongerichte**

aanpak. Zo zal een meerwaarde gecreëerd worden niet enkel voor de omgeving, maar door optimalisatie van het stalklimaat ook voor de pluimveehouder en de dieren.

Dit vertaalt zich in volgende concrete doelstellingen:

- 1) via sectoroverleg met 3 technische focusgroepen (voeder, inrichting en ventilatie) nagaan wat de haalbaarheid en gedragenheid is van strategieën bij pluimveehouders,
- 2) identificeren van potentiële voeder-, inrichtings-, en ventilatiestrategieën om ammoniakvorming te reduceren aan de hand van emissiemetingen en bepaling van het stalklimaat, de strooiselkwaliteit en de prestaties en gezondheid van de dieren
- 3) praktijkimplementatie van potentiële emissiearme strategieën,
- 4) kennisoverdracht naar de brede pluimveesector en
- 5) dienstverlening verstrekken aan de sector o.a via een vereenvoudigde meetmethode en de ontwerptool ter stimulatie van nieuwe innovaties.

De focus van dit project zal in eerste instantie gericht zijn op de **vleeskuikensector**, waarbij spill-over van de bekomen inzichten naar de leghennenhouders mogelijk is.

De resultaten van het onderzoek kunnen terug gevonden worden op [deze website](#).

Bron: ILVO

19 ROADMAP PROJECT

In 2020 ging het Europees project ROADMAP van start. De naam van dit project geeft al een mooie samenvatting van de algemene doelstelling ervan: 'Rethinking Of Antimicrobial Decision-systems in the Management of Animal Production' ofwel 'Herdenken van Antibacteriële Besluitvormingssystemen in het Beheer van Dierlijke Productie'. ROADMAP wil de overstap naar een verantwoord gebruik van antibiotica in de dierlijke productie bevorderen, om zo de selectie en verspreiding van antibioticaresistentie in te dijken. Het project zal dit verwezenlijken door de bestaande beslissingssystemen voor gebruik van antibiotica en het huidige dierengezondheidsbeleid te herbekijken, mogelijkheden uit te denken en deze uit te testen om het antibioticagebruik binnen de dierlijke productie te veranderen.

Omdat heel wat factoren een rol spelen in het gebruik van antibiotica, zet ROADMAP in op een interdisciplinaire samenwerking tussen de verschillende schakels van de voedselketen én de sociale, economische en diergeneeskundige wetenschappen. Verder wil ROADMAP kennisuitwisseling en verandering stimuleren door duurzame en

toepasbare oplossingen aan te bieden. Binnen ROADMAP werken DGZ en ILVO case-studies uit voor de Vlaamse varkens- en vleeskalverhouderij, dit binnen 'Living Labs'.

Tijdens het project vonden er verschillende interactieve sessies plaats, waarbij input werd gevraagd over de struikelblokken bij overmatig antibioticaverbruik en hoe dit aangepakt kan worden. De sessies werden georganiseerd voor zowel vleeskalveren als varkens. BFA was betrokken bij de sessies voor varkens.

Het tweede deel van het project richtte zich op de praktische uitwerking. Voor de varkens werd er ingezet op bedrijfsbegeleiding met focus op biestmanagement, reiniging & ontsmetting en infectiedruk bij gespeende biggen. Voor de vleeskalveren werd er gekeken naar de houderijsystemen in Denemarken en de UK via twee studiereizen.

20 Verbeteren van weerbaarheid van de West-Vlaamse varkensbedrijven en hun varkenshouders

Startdatum van het project is 1/1/2021 met een duurtijd van 2.5 jaar

Met de juiste bioveiligheidsmaatregelen voorkom je insleep van ziektes én verhoog je de gezondheidsstatus van varkens. Dat resulteert in betere technische prestaties en bijgevolg ook betere economische prestaties. Het vraagt soms creativiteit om oplossingen te vinden die passen binnen de werking van het varkensbedrijf. Daarom startten Boerenbond, DGZ en Inagro begin 2021 twee nieuwe LEADER-projecten om varkenshouders te helpen met de praktische implementatie van bioveiligheid. Het ene project focust op de regio Midden-West-Vlaanderen, het andere op de Westhoek.

Er zijn drie grote actiepunten:

- workshops en individuele begeleiding organiseren voor varkenshouders;
- de communicatieve en mentale weerbaarheid van varkenshouders verhogen zodat ze de bioveiligheidsregels op hun bedrijf beter kunnen overbrengen;
- sectoradviseurs ondersteunen in het toepassen van de bioveiligheidsvoorschriften.

Er werd niet alleen ingezet op de mentale weerbaarheid van de varkenshouder maar ook op de praktische implementatie van bioveiligheid. Want gezonde varkens maken het werk aangenaamer en geven de varkenshouder meer rendement.

Deelnemende varkensbedrijven kregen individuele begeleiding en er werden studieclubs georganiseerd waar varkenshouders hun ervaringen en werkwijzen konden uitwisselen. Dit leidde niet alleen tot boeiende discussies maar ook tot

praktische tips over bioveiligheid op het varkensbedrijf die overzichtelijk gebundeld staan in een reeks [protocols](#).

BFA zetelt in de stuurgroep van het project voor het geven van praktische input én de aansluiting op het BFA bioveiligheidsprotocol.

21 Duurzamere Zuivel België

In opdracht van de Nederlandse organisatie Stichting MilieuKeur (SMK), werd een project “Duurzamere Zuivel België” opgestart. In Nederland werkt de melkveesector sinds 2018 immers met het certificatieschema “on the way to planetproof”.

Dit project heeft als doel de **uitbreiding van het Nederlandse certificatieschema voor België te onderzoeken**: haalbaarheid, risico's, mogelijkheid tot borging, toepassing op melkveebedrijven, optie tot digitalisering, ... Verschillende aspecten komen hierbij aan bod: biodiversiteit, klimaat, diergezondheid en dierenwelzijn. Specifieke vereisten m.b.t. mengvoeders komen voorlopig niet aan bod.

22 Sojavrije varkens en kippen

Startdatum van het project is 1/4/2021 met een duurtijd van 2 jaar

In dit project willen we aantonen dat alternatieven voor sojabonen en -schroot aanwezig zijn in Europa en dat deze potentieel bieden als alternatieve eiwitbron in varkens- en kippenvoeders. Ook het financiële wordt onderzocht. Er wordt nagegaan of er hierrond een rendabel productieverhaal kan worden gebouwd. Dit zal worden gedemonstreerd middels een sojavrije kippen- en varkensproductie.

Op basis van intensief overleg met de veevoederfabrikanten zal worden nagegaan wat de beste strategie is om een voeder te formuleren, gebruik makende van de in Europa beschikbare eiwitrijke grondstoffen. Dit zonder daarbij de goede praktijkresultaten uit het oog te verliezen. Dit sojavrij voeder zal worden gedemonstreerd bij de productie van vleeskippen en -varkens. De impact van een sojavrij voeder op de dierprestaties, de carbon footprint en de kostprijs per kg vlees wordt eveneens berekend. Op basis van deze info zal er in overleg getreden worden met varkens- en pluimveehouders om te tonen welke meerwaarde ze kunnen creëren rond het insluiten van alternatieve eiwitbronnen. Ook de akkerbouwers zullen worden ingelicht over de meest beloftevolle eiwitgewassen en welke kosten de productie ervan met zich meebrengt.

Resultaat:

Het gebruik van de alternatieve eiwitbronnen heeft een prijsverhogend effect op het voeder. Zo was de voerkost in de eerste fase 15 euro per ton duurder. In de tweede fase bedroeg het prijsverschil 10 euro. In de laatste fase was er geen prijsverschil tussen het sojavrije en conventionele voeder. Dat is vooral het gevolg van het feit dat de behoefte aan eiwit en aminozuren afneemt naarmate de varkens zwaarder worden.

Er was geen aantoonbaar verschil in de dagelijkse groei en de voederconversie tussen de vleesvarkens gevoederd met het sojavrije en het conventionele praktijkvoeder. De dieren haalden over het hele traject (25-115 kg) een gemiddelde groei van ongeveer 770 g/dag (grafiek 1) en een voederconversie van 2,40 (grafiek 2). Op vlak van slachtkwaliteit bleken de varkens op het praktijkvoeder een hoger slachttrendement en hogere vleesdikte te hebben in vergelijking met de sojavrij gevoederde dieren. Het slachttrendement van sojavrij gevoederde varkens ligt vermoedelijk lager doordat het maagdarmpakket zich sterker ontwikkeld door het voederen van de alternatieve grondstoffen. De invloed op de vleesdikte zou kunnen te maken hebben met een licht afwijkend verteerbaar aminozuurgehalte. Bij soja is de aminozuurverteerbaarheid beter gekend dan bij alternatieve grondstoffen. Door deze verschillen hadden de controledieren een betere conformatie en hadden ze een grotere uitbetalingswaarde. Dit waardeverschil bedroeg zo'n 2 euro per vleesvarken.